

„FIGYELŐ“
UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT

BUDAPEST
Telefon: József 62—f6.

Lap: Szegedi napló

Megjelent: 1927 OKT. 1.

Uj cseppkőbarlangot fedeztek fel

Pelsőcről jelentik: A mult év őszén egy tót pénzügyőr Aggtelektől nem messze, a már megszállt területhez tartozó gömörhosszúsi hegyek oldalában cseppkőbarlangot fedezett fel. A vidék lakói emberemlékezet óta ismerték a barlang bejáratát, egy keskeny sziklahasadékot, de mivel a nyílás befelé teljesen összezsúkol, senki sem merészkedett beljebb menni. Amikor a pénzügyőr, aki csempészárut kereset a barlang öblében, felfedezte, hogy egy bevilágíthatatlan mélység tátong a barlang mélyében, kutató expedíció indult a szakadékba. Az első kutatók köteleken ereszkedtek le. Csak harminc méter mélységben érték talajt. A lámpafényre egy hatásmásnak ígérkező cseppkőbarlang előtere tárult szemük elé. Bartal Dezső pelsőci tanító, ki már az első expedíciót is vezette, társaival azóta már tizenkét kilométer hosszúságban bejárta a barlangot.

Ma már három létra köti össze függőlegesen a bejáratot a cseppkőbarlang mélyével. Leérve a mélységbe, hosszú folyosó következik, amelyen csak erősen guggolva lehet továbbjutni. A fáradságot azonban bőségesen jutalmazza, a rózsaszínű, sárga és fehér cseppkövek színjátéka és formatömkelege. A fo-

lyosó később hirtelen kitágul és templomnagyságú terem fogadja a turistát. Halk zajjal csöpög a víz. Stalaktitok és stalagmitok tornyosodnak, épülnek és szélesednek minden felé. A magnéziumláng világánál fenséges a látvány. Vastag cseppkövek, függők és felfelé tornyosodók, ezeryi apró szög, odább napernyők, botok, vizesések, tündéroszlopok, ívek és hidak. Csupa szín, forma és csillogás. A teremből tovább vezet a cikk-cakkos folyosó. Csillogó patakok szélesednek fekete tavakká a nagyobb termekben. A föld alatt két patak is folydogál a fényes folyosók között. Így van ez tizenkét kilométer hosszúságban. De ez még mindig nem az egész barlang. Ujabb és újabb expedíciók fognak tovább kutatni, mert az a feltevés, hogy ez a cseppkőbarlang összeköttetésben van az aggtelekivel s voltaképen csak annak a folytatása.

Nevezetessége a barlangnak egy szűk terem, a mely kétségtelenül ősemberek lakóhelye volt. Az anyag alól különös fekete porszerű valami hull: az ősrégi tüzheley hamuja. Már felületes vajúásra fekete és vörösbarna cserépedénydarabok kerültek elő. Némelyiken primitív disz: rácsozatos Legtöbbje síra.

A környező apróbb odokban szénnel felnagyolt rajzok emlékeztetnek az ősemberek unalomüző óráira. Évszázadok, évezredek lassu munkája lepte el az utolsó ember lábanyomát, míg most villanylámpás modern kutatók törtek be hajlékába.